

ligheden af underordnet Betydning, at hans Spekulation ikke er begrænset til et bestemt Tidspunkt. Det afgørende i denne Sag er: hvorledes er Hr. Colds hele Stilling, og hvorledes bliver Regeringens Stilling i Forhold dertil? Nu vil Venstre dække over Regeringen og vil dække over Udenrigsministeren. Almenmenneskeligt set er dette prisværdigt; men saaledes som Forholdene ligger, er det ugørligt. Uden paa nogen Maade at ville drage en Sammenligning mellem Personerne og ej heller naturligvis drage nogen Sammenligning mellem de Handlinger, der blev foretaget den Gang og er foretaget nu, vil jeg dog minde om, at Venstre en Gang tidligere har staaet i den ulykkelige Situation alt for længe og alt for stærkt at have taget en Mand i Forsvar, der sad i Regeringen, og som Oppositionen angreb.

Jeg vil her henvende et Par Ord til den højtærede Forsvarsminister. Han har for ganske nylig været nede i Svendborg og der holdt en stor Tale og brugt de groveste Udtryk overfor Oppositionen (Afbrydelse af *Forsvarsministeren* [Brorsen]). Den højtærede Forsvarsminister siger: Nej! Den højtærede Minister kaldte os for „pjaltede“; jeg ved ikke, om han har grovere Udtryk i sin Ordbog, hvis han har dem, maa de være af usædvanlig Beskaffenhed. I Aarene omkring 1907—08 var det blevet en almindelig Opfattelse her i Landet, at der var visse Ting at sige den daværende Justitsminister paa. Man havde naturligvis ikke Beviser i Hænde for, at han havde stjaalet Millioner af den sjællandske Bondestands Sparekasse; man kunde selvfølgelig ikke positivt bevise, at Justitsministeren var en Forbryder, men der var visse Ting i hele hans Forretningsførelse og Embedsførelse, der gjorde det overmaade rimeligt at angribe ham, og som i Virkeligheden i allerhøjeste Grad diskvalificerede ham, selv om der ikke var Tale om de allergroveste Forbrydelser, til at være Medlem af Regeringen og være Landets Justitsminister. Det ligger i Sagens Natur, at de, der mistænkte Alberti, ikke kunde føre Bevis for hans Forbrydelser, ikke kunde direkte belægge deres Anklager med Beviser. Det tog det ærede Medlem Hr. Brorsen Oppositionen meget ilde op. Det var det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der førte Angrebet mod Hr. Justitsminister Alberti, og det foranledigede det daværende ærede Medlem Hr. Brorsen, den nuværende højtærede Forsvarsminister, Hr. Brorsen, til i — jeg tror, det var den første Tale, han holdt her i Rigsdagen,

den 25. Oktober 1907, at rette et voldsomt Angreb paa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Med den højtærede Formands Tilfaldelse skal jeg citere dette lille Afsnit af den højtærede nuværende Forsvarsministers Tale. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde: „Som nyt Medlem af dette Ting har jeg naturligvis i de faa Dage, jeg har overværet Tingets Forhandlinger, gjort mine Studier. Jeg mødte her med visse Forventninger, men jeg maa sige, at de allerede paa det nuværende Tidspunkt ere bristede. Jeg havde ventet, at man herinde paa Rigsdagen vilde bekæmpe hinanden med blanke Vaaben, men efter at jeg har hørt det store Foredrag, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) holdt forleden Dag, har jeg indset, at det i Virkeligheden ikke er Tilfældet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele denne Affære, da den ikke berører mig direkte; men det forekommer mig, at naar man vil holde et saadant stort Foredrag, som var et eneste stort Angreb paa en af Venstres Ministre, skal man have gode Grunde og ikke gaa efter de Rygter, som have staaet i Bladene. Det eneste reelle, som er kommet ud af det ærede Medlems Foredrag, er i Virkeligheden det Brev, som er skrevet, og det forekommer mig, at det netop aabenbarer en meget god menneskelig Følelse, en Følelse, som jeg tror, de allerfleste af os i Virkeligheden have. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa alt dette, men jeg har ment, og min Følelse har tilsagt mig at komme med denne Udtalelse, idet som sagt den Forventning, hvormed jeg var mødt her, i Virkeligheden er bristet, og det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem holdt sit Foredrag, maa være uværdig for en dansk Rigsdagsmand.“

Hvad drejede det sig om? Det drejede sig om, at et Eftermiddagsblad, som alle stemplede som et Smudsblad, havde indeholdt nogle Artikler om en Affære, som en da afdød Mand, Oscar Kähler, var indblandet i, og som ogsaa stod i direkte Forbindelse med Alberti-Affæren. For at standse disse Artikler tilskrev Justitsministeren Redaktøren af dette Smudsblad et Brev, undertegnet: „Ærbødigst P. Alberti“, og i dette Brev henstillede Alberti at lade de døde være i Fred og ikke fortsætte med Artiklerne....

Formanden: Det samme maa jeg henstille til det ærede Medlem. Det ærede Medlem har vel ogsaa en Følelse af, at dette ligger ganske udenfor Sagen.